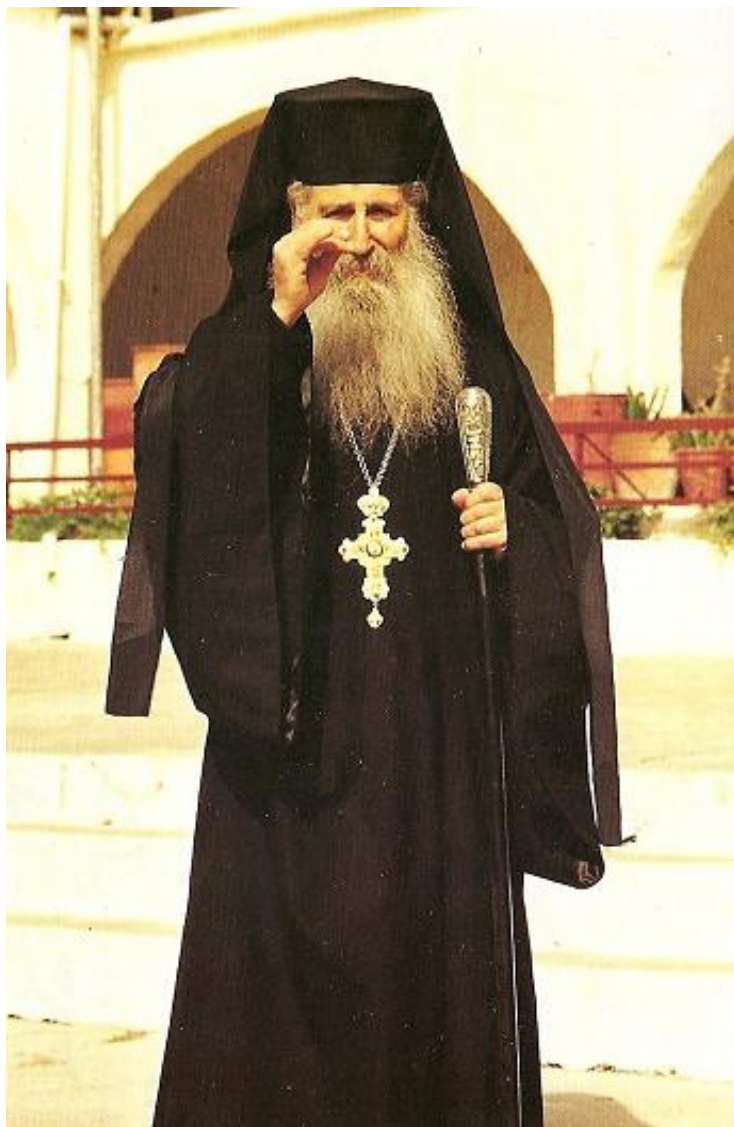

10 Αυγούστου 2020

Όσιος Ιάκωβος: Εν αποκαλύψει και εν οπτασία είδον την αδελφήν μου εις ουρανίαν Μονήν Ιωάννου του Ρώσσου!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Όσιος Ιάκωβος (Τσαλίκης), Ηγούμενος Ι. Μ. Οσίου Δαβίδ του Γέροντος Ευβοίας, (1920-1991).

Επιστολή του οσίου Ιακώβου (Τσαλίκη) προς τον π. Θεόδωρο Θεοδοσίου με αφορμή το θάνατο της αδελφής του οσίου Αναστασίας. Ο εκδότης της επιστολής διατήρησε την ορθογραφία της επιστολής και διόρθωσε μόνο τη στίξη.

Εν Ιερά Μονή Γέροντος, τη 10η Μαρτίου 1958.

Τις ημάς χωρίσει από της αγάπης του Χριστού;

Σεβαστέ μου και πολύ αγαπητέ μου Πατέρα Θεόδωρε σε προσκυνώ. Ασπάζομαι την δεξιάν σου μετά πολλής ευλαβείας και σεβασμού.

Έλαβον την σεπτήν σου και αγίαν επιστολήν, ευχαριστώ θερμότατα δι' όλα τα παρήγορα λόγια σου, που χύνουν βάλαμο στην πονεμένη ψυχή μου, ευχαριστώ διά τας προσευχάς σου δια την αδελφήν μου, ομοίως και εγώ, σεβαστέ μου πάτερ, αναπέμπω δεήσεις, δι' όλους που έφυγαν από την πρόσκαιρη αυτή ζωή, ιδιαιτέρως

για τον αξέχαστον Παπαδημήτρη (=παπα-Δημήτρη) που τόσο αγαπούσα από παιδιόθεν.

Πατέρα Θεόδωρε ελυπήθην ως άνθρωπος για την αδελφήν μου, αλλά το χαρμόσυνο είναι ότι ηξιώθη η ταπεινή Τασία, να ευφραίνεται εις τα σκηνώματα τα αγαπητά του οσίου Ιωάννου του Ρώσσου.

Πάτερ μου, εν αποκαλύψει και εν οπτασία είδον την αδελφήν μου εις ουρανίαν Μονήν Ιωάννου του Ρώσσου. Πάτερ μου, τρέμω όλως μ' αυτά που σου γράφω, δεν είδε δυσκολίαν εις την άνοδον, ούτε και εις το κριτήριο, παραστάται ήτο ο όσιος Δαβίδ και ο Ιωάννης ο Ρώσσος, ζη κύριος ο Θεός.

Τώρα δεν λυπούμε διότι παρήγγηλεν εις εμένα να μη κλαίω πλέον αλλά να χαίρωμαι δι' αυτήν, όπου ηξιώθη ουρανίων θαλάμων, οι άγιοι πατέρες υποβάλλουν τα σέβη των, η χάρις του οσίου Δαβίδ πάντα να σε επισκιάζη, και να σε ενισχύη. Τα σέβη μου εις την Πρεσβυτέραν και Δημητράκη, ιδιαιτέρως εις την Γερόντισσαν.

Πατέρα Θεόδωρε ο Χριστιανός φεύγει από την ματαιότητα της παρούσης ζωής και εισέρχεται εις τον ουράνιον λιμένα, όπου κανείς κλυδωνισμός δεν τον ενοχλεί και κανέν ναυάγιον δεν λαμβάνει χώραν.

Εχθροί εκεί και διωγμοί δεν υπάρχουν, θλίψεις, πόνοι, και περιπέτεια δεν εισχωρούν, συναντώμενος εκεί με πρόσωπα προσφιλή και εξαίρετα, απολαμβάνει εκ του πλησίον το πρόσωπον του Λυτρωτού, και συγκατοικεί εις την αιωνίαν πατρίδα του και εις τον πανένδοξον οίκον του πατρός του.

Σαν άνθρωποι βέβαια θα λυπηθούμε, διότι από κοντά μας έφυγε ένα προσφιές πρόσωπον. Εφ' όσον και ο Κύριος εδάκρυσε όταν αντίκρυσε τον Λάζαρο, θα κάμω υπομονήν δια την αγάπην του Κυρίου μου και του οσίου Δαβίδ.

Να με συγχωρέσης δια τα αστειχίωτα γραφόμενά μου, αλλά γνωρίζω τον Σεβαστόν μου πατέρα Θεόδωρον, πόσον με αγαπά και δεν θα με παραξιγήση, σας κούρασα πάτερ μου, αλλά είναι ζωντανή η πίστις και όλα είναι άγια.

Μετά πολλής της αγάπης, ευλαβείας και σεβασμού ασπάζωμαι την αγίαν σου κορυφήν εν φιλίματι αγίω,

ο ταπεινός δούλος του Κυρίου † Ιάκωβος

Από το βιβλίο του Στυλιανού Παπαδόπουλου, ο "Μακαριστός Ιάκωβος Τσαλίκης, Ηγούμενος Ι.Μ. Οσίου Δαβίδ του Γέροντος", έκδοση των Πατέρων της Ιεράς Μ. Οσίου Δαβίδ του Γέροντος.